

"קדימה"

אנו, חברי השכנים יחד הגימנוזיסטים, תלמידי "תרבות", אמנם עסקנו גם במשהו יותר בעל ערך מהותי, התארגנו בתור חברה ספורטיבית - ציונית (והיתה זו חברה די מלוכדת). "קדימה" קראנו לפעילותנו זו ובשטח זה אף מצאנו כעין מפלט מביטול זמן ויתר הצרות המשותפות שלנו. בכוחות עצמנו הגענו להישגים יפים בשטח מביטול זמן ויתר הצרות המשותפות שלנו. בכוחות עצמנו הגענו להישגים יפים בשטח הספורט (בעיקר כדורגל) וגם ביצירת חברה מלוכדת של צעירים עם יחסי חברות אמיתיים. הקימונו מועדון, "קלוב" ממש. עם תקנון ועם מס חברים ועם כל האביזרים שבדבר. שם המועדון שלנו אף יצא לשבח בין הבריות - אך, מאחרי כדור הרגל וקצת בילוי לא היה ולא כלום. אני לא מצאתי כל עניין מיוחד "בתוכן" החיים האלה ותמיד חיפשתי לי משהו אחר, משהו יותר בעל ערך. לא היה באפשרותי ללמוד בבית הספר, אך הייתי צמא לידיעה. לדעת. וחיטטתי בספרים, ואף לימדתי אצבעותי בכינור. וחרזתי "שירים" ולפעמים גם רשמתי רשומים (על אף נדרי, מאז ימי הילדות, שלא לעסוק בזה). אז גם עבדתי בכל מיני עבודות שנוזדמנו, למען הקיום. (פוסטאקים). ובעיקר גילפתי קלישאות בשביל בתי הדפוס. לפעמים גם רשמתי את אירועי הימים המשמשים לי כעת (אחר יותר מחמישים שנה!) לכתובת שורות אלו. אך לא מצאתי שום עניין, שום סיפוק ואף לא מנוח בחיים מסוג זה.

בימי קיץ, בזמן חופש מדאגת פרנסה, הייתי נמלט לפינת, לסירתי שביובל המים. בפינה הרחוקה השקטה בחיק הטבע. בשלווה ובנחת מרוחק מהמולת הסביבה, מתחת לעץ הרחב, בין סבך ענפיו המכסים את פני המים - הייתי מבלה זמני בקריאה, מחשבה וחלומות על ימים שיבואו פעם - אולי - יותר טובים.

כדורגל

רק הכדורגל פתר לנו תמיד את כל בעיותינו וצרותינו. לכדורגל מצאנו תמיד זמן ופורקן מכל. תמיד מסרנו את כל רגע חופשי, כל זמננו ולשד עצמותינו. אף פעם לא ידענו שובע מזה, ולא אמרנו די. בכל זמני היום, בכל התנאים והמסיבות קודם כל כדורגל לבעוט ולבעוט בחפץ העגול הזה בכל הזדמנות ובכל מחיר. היום כבר עבר מזמן, הערב כבר עמוק ואפל אך אנו עדיין בועטים בכדור. תמיד. ואם לא היה כדור ממש אזי גרב ממולא סמרטוטים גם היה טוב. העיקר לבעוט.

ולאיזה הישגים הביא אותנו הכדורגל! הגענו לשיאים. הבנות העריצו אותנו, היינו מפורסמים בעיר, שיחקנו נגד הקבוצות המכובדות ביותר, אף נגד קבוצת הצבא הפולני, התהלכנו נטווי גרון. אך, כאמור, עיקר החיוב האמיתי היה בזה שהכדורגל הביא לנו יחסי רעות ממשיים, חברת רעים פעילה ומגובשת. הכדורגל מילא הרבה משאלות לבנו ותביעות וצרכים שלא יכולנו להשיג.